EUROPA A DESEMNAT PRIMUL JUCĂTOR PE ANUL 1970:

GERD MÜLLER

● ATACANȚII DOMINĂ CLASAMENTUL LUI „FRANCE FOOTBALL" ● BOBBY MOORE — MARELE ÎNVINS
● „MUNDIALUL" — UN CRITERIU DECISIV PENTRU „BALONUL DE AUR"

Al 15-lea **„Balon de aur"** a revenit, știrea a depășit de acum actualitatea, lui GERD MÜLLER (Republica Federală a Germaniei), golgeterul C.M. 1970. Încă un atacant îngroașe rîndurile laureaților reprezentanți ai acestui compartiment. Centrul înaintaș al lui **Bayern München** a cîștigat, după o luptă destul de strînsă, disputa cu celălalt mare pretendent al trofeului, BOBBY MOORE (Anglia) și cu unul dintre importanții favoriți, RIVA (Italia).

Iată fotbaliștii aleși pentru primul loc de către cei 26 de ziariști din întregul continent, solicitați de revista „FRANCE FOOTBALL", organizatoarea referendumului :

Horst Braunlich („Berlin"-Republica Democrată Germană) : MOORE ; **Hans Blickensdorfer** („Stuttgarter Zeitung" — Republica Federală a Germaniei) : MÜLLER ; **Max Marquis** („Sunday Times" — Anglia) : MOORE ; **Paul Prip Andersen** („Berlingske Tidende" — Danemarca) : OVERATH ; **Angelos Foutoukidis** („Athlitiki Ilo" — Grecia) : BECKENBAUER ; **Ferry Wimmer** („United Press" — Austria) : RIVA ; **Merce Varella** — „Mundo Deportivo" — Spania) : MOORE ; **Anton Witkamp** („De Telegraaf" — Olanda) : SEELER ; **Jacques Lecoq** („Les sports" — Belgia) : MÜLLER ; **Charles Guillou** („Sport" — Finlanda) : RIVA ; **Laszlo Lukacs** („Nepszabadsag" — Ungaria) : BECKENBAUER ; **George Miltcev** („Agenția B.T.A." — Bulgaria) : MÜLLER ; **Jacques Ferran** („France Football" — Franța) : MÜLLER ; **Dermot Ashmore** („Irish Times" — Irlanda) : MÜLLER ; **Aldo Bardelli** („Gazzetta dello sport" — Italia) : OVERATH ; **Couto Santos** („Mundo Deportivo" — Portugalia) : MÜLLER ; **Rudolf Dvorak** („Mlada Fronta" — Cehoslovacia) : MÜLLER ; **Gerard Boulay** („Le Republicain Lorrain" — Luxemburg) : GIAICI ; **Aurel Neagu** („Sportul" — România) : RIVA ; **Samin Var** („Hurryet Gazetesi" — Turcia) : MOORE ; **J.V. Lunde** („A.P." — Norvegia) : MOORE ; **Wolf Lyberg** („Sverige Riksidrottsforbund") : RIVA ; revista **„FOTBAL"** — U.R.S.S. : MÜLLER ; **Kasimir Gryzewski** („Express" — Polonia) : RIVA ; **Raymond Pittet** („La Tribune de Lausanne" — Elveția) : MOORE ; **Jovan Velicicovici** („Tempo" — Iugoslavia) : OVERATH.

Müller apare de opt ori pe primul loc, **Moore** de șase ori, **Riva** de cinci ori ; mai dețin locuri de onoare în clasamentele comentatorilor citați, **Overath** (de trei ori), **Beckenbauer** (de două ori), **Seeler** și **Giaici** (cîte o dată).

Prezentarea desfășurării anchetei dovedește larga prețuire a înaintașilor. Cu excepția lui **Moore** — considerat ca marele învins al ediției '70 — ne întîlnim numai cu atacanți, pentru că **Beckenbauer** nu poate fi clasat, în ciuda numărului de pe tricou, ca un reprezentant exclusiv al defensivei. Firește că această sensibilitate — justificată de multe argumente — provoacă și nedreptăți sau uitări, ca în cazul căpitanului echipei **Angliei.** Să menționăm însă că performanța de a ocupa primul loc în clasamentul golgeterilor în C.M. a fost decisivă pentru desemnarea fotbalistului nr. 1 al **Europei** în anul respectiv. Așa s-a întîmplat cu **Eusebio** în 1966, așa s-au petrecut și acum lucrurile cu **Gerd Müller.**

UN SUPER - CLASAMENT

1. **Gerd MÜLLER (R. F. a Germaniei — Bayern München).**
2. **Bobby MOORE (Anglia — West Ham).**
3. **Gigi RIVA (Italia — Cagliari)** — prezentarea primilor trei clasați o facem separat.

4. **BECKENBAUER** (R. F. a Germaniei — Bayern München), 25 de ani, 47 selecționări în echipa națională. „Prințul Franz", cum este poreclit, strălucește prin eleganța stilului său, prin clarviziune, finețe tehnică și abilitate strategică. În 1969 a ocupat locul 7.

5. **OVERATH** (R. F. a Germaniei — 1 F.C. Köln), 25 de ani, 58 de prezențe în reprezentativă. Jucător cu nerv, uneori prea nervos, excelent la mijlocul terenului, coordonator, creator și realizator.

6. **GIAICI** (Iugoslavia — Steaua roșie Belgrad), extremă stîngă de mare subtilitate, dribling derutant, centrări ideale și realizator spectaculos. 24 de ani, 16 selecționări. Al 12-lea în 1969.

7—9. **CRUYFF** (Olanda — Ajax Amsterdam), marea vedetă a fotbalului olandez, jucător dinamic și cu mare percuție, pericol permanent pentru poarta adversă, 11 selecționări în echipa Olandei. Locul 4 în 1969.

7—9. **MAZZOLA** (Italia — Inter Milano), alt atacant de finețe tehnică, reprofilat din „vîrf" în jucător de linia a doua, la mijlocul terenului.

7—9. **BANKS** (Anglia — Stoke City), portarul „mondial" al lui Alf Ramsey, intervenții și reflexe extraordinare, prizat la balon. 32 ani.

10—13. **ISRAEL** (Olanda — Feyenoord Rotterdam), fundaș central cu rol de „libero", plasament excelent, joc de cap precis, simț de anticipare a fazelor. 36 de selecționări în națională.

10—13. **Uwe SEELER** (R. F. a Germaniei — Hamburger S.V.), 33 ani, 72 de prezențe în echipa națională, 43 de goluri pentru reprezentativă, 628 (în 769 jocuri) pentru clubul său. Fotbalist atlet, dur, pătrunzător și eficace. Este denumit „spărgător de apărări".

10—13. **RIVERA** (Italia — A.C. Milan) — „Balonul de aur — 1969", 27 de ani, peste 40 de selecționări în echipa Italiei, jucător de clasă pură, cel mai dotat din „il calcio". Dorința lui : să doboare recordul de selecționări al lui Piola.

10—13. **ȘESTERNEV** (U.R.S.S. — T.S.K.A. Moscova) — al 11-lea în clasamentul „Balonului de aur — 1969". Apărător tenace, cu plasament ireproșabil, egal în randament și ca „libero". Jucător cu reale calități atletice. 29 de ani, peste 80 selecționări în reprezentativă.

14—17. **LEE** (Anglia — Manchester City), a figurat și în clasamentul pe 1969, pe locul 13. Fotbalist tînăr, una din speranțele lui Alf Ramsey, care l-a și rodat la C.M. din Mexic ; atacant de mare rază de acțiune, pătrunzător.

14—17. **Van HANEGEM** (Olanda — Feyenoord), jucător cu execuții de mare finețe și abil în manevre tactice, la fel de bun în rol de conducător de joc și în cel de realizator. Vechi internațional olandez.

14—17. **DOMENGHINI** (Italia — Cagliari), jucător de mare circulație, tehnician perfect și cu explozie, element de bază al „squadrei azzurra".

14—17. **KINDVALL** (Suedia — Feyenoord Rotterdam). „Vîrf de atac", prin excelență, combativ, penetrant și realizator, de tipul lui Gerd Müller. Pe locul 4, alături de Cruyff, în clasamentul „Balonului de aur — 1969".

În ordine, în clasamentul pe 1970 urmează jucătorii (în raport cu punctele primite) :

18—21 **HURST** (Anglia — West Ham), **BALL** (Anglia — Everton), **COOPER** (Anglia — Leeds), **FACHETTI** (Italia — Inter).

22—23. **EUSEBIO** (Portugalia — Benfica), **SKOBLAR** (Iugoslavia — Ol. Marseille).

24—29. **DINU** (România — Dinamo București), **DUMITRACHE** (România — Dinamo București), **DJORKAEFF** (Franța — Paris F. C.), **HASIL** (Austria — Fejenoord, **KREISCHE** (R. D. Germană — Dinamo Dresda), **REXACH** (Spania — F. C. Barcelona).

Pe țări, jucătorii sînt astfel repartizați :

ANGLIA 6, ITALIA 5, R. F. A GERMANIEI 4, OLANDA 3, IUGOSLAVIA și ROMÂNIA cîte 2, U.R.S.S., SPANIA, SUEDIA, PORTUGALIA, FRANȚA, AUSTRIA și R. D. GERMANĂ cîte 1. Punctele jucătorilor noștri au fost acordate de Aurel Neagu (România) pentru Dinu și Aldo Bardelli (Italia) pentru Dumitrache.

ÎNTÎLNIRI CU CEI TREI...

În aceste zile, pe mii de pagini de ziare, pe sute de role de celuloid, în zeci de emisiuni de televiziune, **Europa** fotbalistică își prezintă laureații. Firește că „partea leului" este luată de cei trei — de **Gerd Müller,** de **Bobby Moore** și de **Gigi Riva** — ocupanții locurilor de onoare și premiate. În locul unor portrete, prezentăm astăzi cititorilor scurte reportaje, toate avînd ca subiect întîlniri ale redactorului nostru, **Eftimie Ionescu,** în diverse ocazii, cu cei trei.

PICIOARE DE OȚEL...

Biografie telegrafică : **GERD MÜLLER — născut la 3 noiembrie 1945 la Nordlingen, mică localitate lîngă München ; înălțimea — 1,74 m ; greutatea — 73 kg ; a jucat la micul club din localitatea sa natală, T.S.V. Nordlingen ; de acolo l-a luat antrenorul lui Bayern München, Ceaikowski. Performanțe : golgeter al campionatului R.F. a Germaniei, ediția 1970 (38 de goluri) ; cîștigătorul „Ghetei de aur" 1970; golgeter al C.M. din Mexic (10 goluri) ; a debutat în echipa reprezentativă la 12 octombrie 1966, în meciul Turcia — R. F. a Germaniei, disputat la Ankara. De 25 de ori selecționat în reprezentativă. Căsătorit — fără copii.**

. . . . . .

Specialiștii pun deosebitele succese ale „Balonului de aur" 1970 și pe seama unei conformații fizice neobișnuite. Centrul de greutate foarte jos îl ajută să rămînă în posesia mingii fără prea mari eforturi. Amintiți-vă de Ion Alexandrescu, din perioada „echipei de aur" a C.C.A. și veți avea o imagine a „sistemului Müller" de a păstra proprietatea balonului. Și mai sînt picioarele de oțel ale centrului înaintaș din München! Forța lor îngrozește portarii adverși și fericește coechipierii...

Trupul acesta puternic, masiv, ascunde o inimă de aur. În ziua plecării selecționatei vest-germane din Ciudad de Mexico, mă aflam pe scările hotelului „Hilton". Oamenii lui Schön îi urmau, în orarul decolărilor, pe cei ai lui Valcareggi. În dimineața de luni porneau și ei spre casă. Aplaudați de calzii locuitori ai capitalei mexicane, asaltați de vînătorii de autografe, jucătorii în sacouri bleumarin și pantaloni gris închis, înaintau, cu lungi popasuri, spre autobuz. Unul singur făcea excepție de la uniformă : Gerd Müller. Purta un trening alb-roșu. M-a frapat această abatere de la un regulament pe care jucătorii vest-germani l-au respectat cu strictețe. Omul cu picioare de oțel dăruise costumul său, toată lenjeria sa, în fine tot bagajul său unei familii sărace — și cîte sînt în Mexic ! — dintr-un sat de lîngă capitală, pe care — împreună cu coechipierii îl vizitaseră în ajunul plecării spre casă. Mi se pare că acest gest spune mai mult și mai bine decît oricîte alte fraze...

Biografie telegrafică : **Născut la Londra în 1941, la 12 aprilie,** Bobby Moore, **reprezintă, poate, cea mai fidelă carieră de fotbalist celebru. N-a cunoscut decît clubul** West Ham. **Acolo a debutat, ca junior, în anul 1955. Trei ani mai tîrziu intra în prima formație. A parcurs treptele clasice ale afirmării și cu echipele reprezentative ale Angliei : de 18 ori selecționat în naționala de juniori, de 8 ori în aceea de tineret, de 68 de ori în prima formație ! Greutatea : 77 kg ; înălțimea : 1,77 m. Căsătorit cu o prezentatoare de modă,** Tina Moore ; **are două fetițe.**

. . . . . .

Evenimentul sosirii campioanei lumii, la București, în toamna lui 1968, era cum se cuvine marcat. Aeroportul Băneasa suporta asaltul unei veritabile armate de fotoreporteri, de ziariști. Nu lipseau operatorii televiziunii, ai cinematografiei... Lume multă în marele hol. Sub sclipirile lămpilor de magneziu, apar în ușa avionului, coboară degajat și lent pe scara lungă (binecuvîntare pentru cei din armata celuloidului) și sînt înghițiți de mulțimea dimprejurul aeronavei, campionii globului : Banks, Ball, Peters, Hurst, Bobby Charlton...

Ultimul, precedat de o pauză care stîrnea nerăbdarea, Bobby Moore. **În locul clasicei gențI de voiaj aerian, el duce o imensă pungă de material plastic, cu un fermoar la fel de uriaș, una dintre acele utile invenții pentru călătorii ce țin la impecabilitatea costumelor lor.** Bobby, **căpitanul naționalei engleze, se îngrijește cu aceeași atenție și de smokingul pe care îl abordează la banchetul de după meci. Un căpitan complet...**

Perfectul echilibru îl regizează astăzi jocul. Cineva observa — în Mexic — că Bobby Moore „nu mai sare ca înainte, nu mai aleargă ca înainte, nu mai are forță dinainte...". **Dar** Bobby Moore **nu pierdea nici o minge. Calcularea fără greș a drumului fiecărei mingi îl ajuta să fie totdeauna cînd și unde trebuie. Nimeni nu l-a văzut pe „delicventul columbian", greșind o dată ! Nimeni nu l-a văzut doborît de povara zilelor de la Bogota sau de aceea a cursului nefericit al meciului cu vest-germanii. Surizător și echilibrat, politicos și atent, împărțea autografe, explicații și amabilități în holul de la „Maria Isabel", comentatorul de televiziune** Bobby Moore. **Nu trecuseră nici 72 de ore după dezastrul de la Puebla...**

CALCULATORUL ELECTRONIC

„MAȘINA" DE GOLURI

Biografie telegrafică : **Apariție fulgerătoare pe firmamentul fotbalului italian și internațional. Născut la 7 noiembrie 1944 la Leggiuno, localitate din nordul** Italiei, Gigi Riva **nu se semnalase prin nimic deosebit pînă la începutul toamnei lui 1963 cînd a sosit la** Cagliari. **Ba, antrenorii lui** A.C. Milan **îl decretaseră „nedotat, fără perspective". Sub soarele** Sardiniei **începe marea carieră a tunarului din „calcio". Lovitura sa cu piciorul stîng are o forță puțin obișnuită. Bine făcut (1,80 m înălțime, 78 kg greutate),** Riva **se izbește cu o vigoare neostoită de apărările adverse. Mulți îl acuză de individualism, de egoism, dar „golurile de aur" realizate de el pentru** Cagliari **(21 în 30 de meciuri, în trecutul campionat, cînd a și cîștigat titlul de golgeter) sînt un puternic contraargument; a doborît și recordul absolut de procentaj de reușită pentru „squadra azzurra" (număr de goluri marcate față de numărul de partide susținute), deținut de** Silvio Piola. **Necăsătorit. Șoaptele venite din insula sardă, anunță însă o iminentă solemnitate la oficerul stării civile din** Cagliari...

. . . . . .

Pe terenul lui F. C. American, **din** Ciudad de Mexico, **literalmente asediată de italienii locali sau de aceia veniți special din Europa pentru** „Mundial", „squadra azzurra" **se antrenează în compania fotbaliștilor gazde. Tribuna acoperită, cu capacitatea de... 100 de locuri este ocupată, pînă la ultima poziție, de confrații din** Milano **și** Roma, Bologna **și** Torino, Florența **și** Neapole. **„Formula fără** Rivera" **este marele subiect al zilei. Stau chiar lîngă „marele absent" care, de fiecare dată cînd mă întîlnește, îmi ia ei interviuri despre** București. Riva **n-a trecut O DATĂ măcar de inimosul fundaș de divizia a doua pe care îl are în față. Fac această remarcă, spre sfîrșitul meciului, dar** Rivera **mi-o retează scurt : „Nici o grijă. Așa e totdeauna Gigi la antrenament. Nu dai doi bani pe el. La meci, acolo e altul ! Nu remarci că nimeni nu îi adresează nici cea mai mică imputare ?". Așa era. Baloane cîștigate cu trudă de liniile din spate erau pierdute cu nonșalanță de „tunarul Sardiniei", fără să intervină nici o ripostă verbală. În ultimele secunde, Riva a expediat un proiectil care a făcut să tremure bara. Era destul. Toată lumea aplauda. Italienii mexicani și cei veritabili exultau. Așa avea să fie și în campionat. De neobservat în celelalte meciuri, Riva avea să explodeze o singură dată, în jocul cu** Mexicul. **Și** Italia **întreagă a erupt în ovații și aclamații...**

CELE 15 „BALOANE DE AUR"

1956 : Stanley MATTHEWS (Anglia), F. C. Blackpool
1957 : Alfredo DI STEFANO (Argentina), Real Madrid
1958 : Raymond KOPA (Franța), Stade Reims
1959 : Alfredo DI STEFANO (Argentina), Real Madrid
1960 : Luis SUAREZ (Spania), F. C. Barcelona
1961 : Omar SIVORI (Argentina), Juventus Torino
1962 : Josef MASOPUST (Cehoslovacia), Dukla Praga
1963 : Lev IAȘIN (U.R.S.S.), Dinamo Moscova
1964 : Denis LAW (Scoția), Manchester United
1965 : Fereira da Silva EUSEBIO (Portugalia), Benfica Lisabona
1966 : Bobby CHARLTON (Anglia), Manchester United
1967 : Florian ALBERT (Ungaria), Ferencvaros Budapesta
1968 : George BEST (Irlanda de Nord), Manchester United
1969 : Gianni RIVERA (Italia), A. C. Milan
1970 : Gerd MÜLLER (R. F. a Germaniei), Bayern München